

ДІЛО

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пош.
Числовий 504-060.
Конто почт. швед. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 зод.
Чвертьріччя 15-00 "
Півріччя 30-00 "
Річно 60-00 "
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 зод.

Телеф. Редакції 229-41.
Друкарня 229-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Бандера і чотири тов. у чеснхрестській в'язниці.

"Довідник Пошанський" з 21. 1. п. р. пише: В
вечір 19. п. м. в год. 11.40 прибули особовим
поїздом з Варшави до Кельц під сильною eskor-
тою поліції голівні європейські діячі мін.
Перашького. Перед влізанням в вагон авто-
бус, у якому поліція, при всіх засобах остерожли-
вості, умістила по черзі Бандеру, Лебедя і Карпини-
ча, засуджених на кару смерті, яку замінено
заднями амністії на довічне ув'язнення, М офіція

Клімачини і Підгірного, засуджених на до смерт-
ну в'язницю.

По відвіданні поїзду засуджені під сильною ес-
кортою відіхали з двірця до Чеснхрестської в'яз-
ниці. Розмовляли вони голосно по українськи і
смілилися. В год. 18. по закінченні канцелярсь-
ких формальностей умістили засуджених у при-
готованих в'язничих клітках Чеснхрестської
в'язниці.

Вся Англія у глибокій жалобі.

НОВИЙ КОРОЛЬ ЕДВАРД VIII.

ЛОНДОН, 22. 1. ПАТ. Після смерті короля
Юрія V. вчора вступив на престол кн. Вальтер, як
король Едвард VIII. Хоч офіційно коронація
нового короля відбудеться по похоронах і двор-
ській жалобі, агенди суверена вже вже новий
монарх. До цивільної і військової королівської
канцелярії наспівають кондольовні телеграми.
Вся Англія у глибокій жалобі. На всіх держав-
них, самодержавних і приватних будинках мають
чорні прапори. У багатьох вікнах виставили ве-
ликі портрети померлого короля у жалобній де-
корации. На вчорашній родинній нараді в пала-
ці Сендрінгем ухвалили, що тіло померлого ко-
роля перевезуть у чотирьох на двох в Сендрінг-
ем до Лондону. Король Едвард VIII. назначив
смерть на 9 місяців від 21. п. м. Від 21. на дворі
з'являтиметься півжалога, а 21. жовтня жалоба
буде скінчена. У цьому тижні члени парламенту
зложать присягу на вірність новому королю.
Великий лавін храм св. Павла давнини дві го-
дини. Столиця від рана мала жалобний вигляд.
Люди на вулицях переважно в жалобі. Архієпископ
Лондону відправив урані богослужіння,
на яким були присутні кн. Мері і кількох членів
королівської родини.

КОРОЛЬ ІДЕ ЛІТАКОМ.

ЛОНДОН, 22. 1. ПАТ. Король Едвард VIII.
відлетів літаком в год. 11.05 з кн. Йорку до Лон-
дону. Це перший випадок, що британський мо-
нарх подорожує літаком. Приватна королівська

рада відбудеться у палаті Ст. Джеймс у Лондоні.
Літак короля Едварда VIII. оліс у Генлон в год.
12.15. Вечором король вертається до Сендрінг-
гем.

ПОХОРОННІ СВЯТА

ЛОНДОН, 22. 1. ПАТ. Тіло короля Юрія пе-
ревели вчора ввечері з палати у Сендрінгем
до каплиці місцевої церкви, де король зник був
похований. У чотирьох аполудне тіло примістять на
гармати та перевезуть до найближчої залізничної
станції Вольфортон, звідки залізницею до Лон-
дону. Королева вдова, король Едвард VIII і вся
королівська родина літять за труною від каплиці
ж до станції. У Лондоні виставлять королівське
тіло у святочній саркофагу у Вестмінстері
бодя на 8 днів, пізніше перевезуть тіло до Вінд-
зору, де відбудуться похорони. Лявату з коро-
лівським тілом тягтиме 5 пар коней. Порядок
придержуватиме поліція графства Норфольк.

На жалобній богослужінні у катедрі св. Пав-
ла було вчора більш як 3000 осіб. Святочні бо-
гослужіння правитимуть щодня в год. 16-й аж
до похоронів.

На похорони короля приїде данський король
та шведський король і королівська.

ЖЕНЕВА, ПАТ. 21. п. м. в год. 15.30
відбулось коротке засідання Ради Ліги Націй,
присвячене пам'яті покійного англійського ко-
роля.

Міністр Іден не покидає Женеву і очікує
ся до кінця сесії.

Перша промова короля Едварда VIII.

ЛОНДОН, 22. 1. ПАТ. На святочній учо-
рашній засіданні королівської тайної ради, де
формально пролягували короля Едварда VIII.,
король виголосив таку свою першу промову:

"Ваші королівські високості, лорди і па-
чови. Невідступна остра, що її зазнала британ-
ська імперія через смерть Його Королівської Ви-
сокості, улюбленого мого батька, вложила на ме-
не обов'язок виконувати суверенну владу. Я сві-
домий того, як дуже ви всі, мої піддані, співчу-
ваєте зі мною у моїм смутку та знаю, що визна-
ляєте мій дорогий матері в її важкій вадолі."

Коли мій батько 26 років тому стояв тут пе-
ред вами, він виявив тоді, що однією з цілей його
життя буде оборона конституційного ладу. Я зо-
бов'язаний їм спідати мого батька та приповідати
так, як це робив він усе своє життя для щастя і
добробуту всіх кляс моїх підданих.

З довіряю числом на львівність і віддання
моїх народів на просторі всієї імперії та на му-
дрість їх парламентів, що в тому важкому зав-
данні підтримують мене та молись до Бога, щоб
вернував мені, коли виконуватиму до па-
вляння."

Ще одна буфторна держава в Азії — Менгучо.

Нове Манджучо — Внутр. Монголія.

ЛОНДОН, 22. 1. ПАТ. Райтер повідомляє
з Токио, що монгольський князь Теванг прого-
лосив нову монгольську державу — Менгучо. Кн.
Теванг це заступник голови політичної ради Внут-
рішньої Монголії. Він працює у тісній зв'язку
з військовими японськими коштами. Проклямація

про повстання нової держави підписав також
ген. Тсонгсай, командант організованої япон-
цями манджурської армії. Мабуть прийшли вже
до суттєвих японських відділів з китайськими.
Внутрішня Монголія має 1 мільон кв. км. і 1 мл.
населення.

Заборона культурного племісциту в Румунії.

БУКАРЕШТ, 22. 1. ПАТ. Агенція Радор по-
відомляє, що міністер внутрішніх справ заборон-
ить державним німецької мови в Румунії
організувати племісциту на мая на меті заман-
ювати солідарність членів німецької менши-
ни з новими суспільними і культурними тенден-
ціями в Німеччині.

Достаток життя

Нашу пошану

Ідеальні відносини

Спільне становище

Торговельні зв'язки

Економічну незалежність

Решальні користі

записані собі, складаючи свої опадності
в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
Львів, вул. Руска ч. 28.

Вечерниці К. Л. К.

1. лютого 1936 р.

у всіх салях НАРОДНОГО ДОМУ

Наша жидівська проблема.

Історичні умовини склалися на те, що укра-
їнські землі виказують сьогодні високий відсо-
ток жидівського населення, зокрема на тій її ча-
стині, котрі входили колись у склад історич-
ної Польщі, як теж на Підкарпатській Русі та
Буковині. Живе тут понад півтора мільона жи-
дів, отже приблизно одні десята частина за-
гального числа життів у світі. Їх причислюють
до східно-європейських життів („Остєдн“),
яких нині послуговуються ще й інші питомі
їм мовою буди т. зв. „ідн“, себто відомим у
нас німецько-жидівським жаргоном. З цього
огляду відносини у нас подібні до відносин у
Польщі і Литві, Румунії та Угорщині, а даліше
Чехословаччині (Словаччина і Підкарпатська
Русь — до світової війни жидівське ельдроза),
Латвії і Естонії, не гадаючи вже про білорусь-
кі землі, що у деяких своїх районах мають най-
вищий відсоток життів у світі.

Жиди займаються усіма передовіми купец-
твом, посередництвом, промислом і ремісниц-
твом, опановують банківство, пресу і видні
звання, не виказуючи у своїй масі ніякого бяз-
ного зацікавлення для хліборобства. З цієї при-
чини поселялися вони у першу чергу по мі-
стах і то у їх історичних осередках, які з часом
опанували в цілості. Сталося це передовсім у
Польщі, котра з бязних європейських держав
виказує нині найвище абсолютне і релятивне
число життів, що у її історичних містах — Кра-
ків і Варшава — виперли з часом цілковитого по-
криття з найближчого сусідства резиденції колиш-
ніх польських королів: на Вавелі у Кракові
(Середом і Казимеж) та Замку у Варшаві (згодом
„Старе місто“ і Нове місто). Подібне яви-
ще є й у Львові з Жовківською і Краківською
жидівщиною, що межують з Високим Замком,
осередком колишніх наших князів.

Та не тільки з демографічних і урбанізацій-
них оглядів на терені історичної і сучасної
Польщі жидівське питання представляється не-
корисно для місцевого нежидівського населен-
ня. Жиди, творячи відрубну замкнену у собі
однотипну з власною національно-релігійною ор-
ганізацією (кагала і відомі гетти, що у поль-
ських містах не перевелися ще й до сьогодні),
припинили тут у Польщі до некорисної со-
ціальної і економічної структури, що відділює
на нежидівське оточення сильно ще і нині. Тут
входить у гру не тільки велике число життів
по містах, але і їх матеріальні засоби в конкурен-
ційній боротьбі на економічному відтинку.

Для цієї останньої справи — конкуренційної
боротьби за існування й перемогу — жиди
здавна старалися приставати до пануючої в
державі суспільної верстви чи нації, перенімаючи
її мову (культуру не раз лише частинно і то але-
більша зовнішню), а навіть і деякі звичаї. Від-

Водотяги, газ, санітарні улаштування
центральне опіщення, виконує солідно
по приступних цінах

М. Грінберг

Львів, вул. Рутівського 7.

Телефон: 264-69

3-3

Постійне поготілля для напав.

недержавних націй держалися осторожні, або, що більше, були есимиляційним апаратом у руках півночаних.

Те все наслідок і в історії нашого народу. За клятих часів не грали жиди ніякої помітної ролі у наших містах, де їх рознірало дуже мало, або й зовсім не було. Жидівська ролія починається швидко з приходом польського планування на українські землі після захоплення Східної Галичини Казимиром Великим та після польсько-литовської люблінської унії. Воно було теж одною з причин козацькопольських воєн, що у своїх остаточних наслідках довели до ліквідації історичної Польщі.

На сторінках нашої історії у давній Польщі не записано додатково ролі жидів, яких і не було у нашому таборі, але зате були, як помітні, як у таборі противника. Тому й не диво, що великі українські рухи з 17 і 18 віків своє вістря звертали й проти жидів, дарма, що це діялося здебільше у жагівидній формі.

Своєї ролі не змінили жиди й після упадку історичної Польщі. На наших землях осталися польська шляхта, осталися ще довго й пенсії: залишилися і жидівський арендар та фектор. З часом в Австрії скасовано всі протижидівські обмеження, головне у набуванні землі, деякі з них осталися в Росії, передовсім заборона купувати землю та поселюватися на постійне по селах. Зате жидівський характер дістав цілком міста і містечка від Вепру і Буга аж по Дніпро нем, де колись була Польща. Рештки протижидівських обмежень відпали з хвилиною упадку царату.

Сказано вже, що Польща належить сьогодні до держав, де найбільше жидів із найбільшими впливами не тільки в Європі, але мабуть і у світі: вони грають тут чималу ролі в економіці, літературі й пресі. Протижидівські репресії є і в історії польських визвольних змагань, згадайте хоч би Мікевичівського Янкля, а, Пана Тедеуша, не кажучи про полковника Берка Йосельовича з покосцюшківських часів аж по недавні регіони Пісудського, в яких теж були й жиди: жидівські комбатанти мають у Польщі свою організацію, якою опікуються чималими польськими військовими чинниками. Організація завдають багато жидам польські соціальні аісти (ППС), серед яких жиди грали провідну ролі. Була у руках жидів і пропаганда Польського Національного Комітету Народового в Кракові в часі світової війни (Фельдман — д-р Цимманд). Словом, жиди записали добре не одну сторінку польської історії.

У нас не те. З нашої бувальщини знаємо жидівські типи з Шевченкових „Гайдамаків“ і Франкових „Панських жартів“. У нашій літературі й публіцистичній до недавня не було зовсім жидівських імен. Був перед війною жидівський письменник Херхеренко, нині в українській соціалістичній літературі відомі прізвища Кулика, Лейтиса, Шупака, Троянкера і ін. З поважних публіцистів-жидів, що працювали в українській пресі, найбільш відоме прізвище М. Гехтера. Зате нема їх буквально зовсім у ніяких українських організаціях економічних, освітньо-культурних, шкільних, спортивних, станових й політичних (Комуністична Партія Західної України — КПЗУ — це по суті жидівська організація з величезною перевагою жидів), та у першу чергу нема їх цілком у пресі.

Жиди є зовсім поза нашим національним організмом. Але живуть вони у поважній кількості на українській землі і ми не можемо мовчки проминути жидівської проблеми. Не маємо власної держави і суто політична сторінка жидівського питання не є сьогодні у нас злободенною. Зате була вона у часах нашого недавнього державного будівництва. До нього поставилися іншими східно-галицькі, іншими наддніпрянські жиди. І у Києві й у Львові проголошено національно-культурну автономію жидів, хронологічно першу у світі, а київська Центральна Рада випустила навіть державні гроші (сто карбованців) в жидівським написом (унікат у світі поза Палестиною). Те все не приєднало там жидівської маси для української державної ідеї. З дуже малими винятками остала вона чужою для неї. Жиди — як купецький нарід — до свого дусі універсалісти — були на Великій Україні чинником оусифікації і здебільше по-

ставилися ворожо до нової української держави. Нечисленні громадяни-жиди, що держали в українським урядом, в роді Марголіна, Красногоря Горьдєльмат, не були там ніякою вагою на жидівські протижидівські настрої. Нічого пригадувати всі інші відомі моменти соціального правління та вбивство Шварцбартом голови Української Народної Республіки Симона Петлюри.

Інакше було у Східній Галичині. В історії жидівського національно-політичного відродження і ми мали деякий свій голос. Ще на довго перед світовою війною галицько-український політичний провідник віцепрезидент віденського парламенту пок. Юліан Романчук лізіє перший у австрійській палаті постів справу призначення жидів окремою нацією. При перших загальних виборах посли до австрійського парламенту в 1907 р. ми власними голосами вибрали двох жидівських сіоністичних послів — пок. д-ра Габля, адвоката зі Львова, в окрузі Бучач—Підгайці проти знаного на Поділлі польського діяча і каноніка з Бучача пок. кс. Громницького і в окрузі Чортків—Підгайці пок. д-ра Малера, доцента університету з Праги, проти одного в шехпольських провідників теробовельського суду пок. д-ра Сохи, допомагаючи рівночасно своїми голосами до вибору третього сіоністичного посла у волоцькій окрузі пок. Штандла, одного з перших піонірів сіонізму в Галичині.

Без українських голосів ні один з них не увійшов би до віденського парламенту, а тим самим ми — українці — з усіх народів світа були перші, що свідомо увели до одного зі світових парламентів першу національну жидівську парламентарію репрезентацію, яку створили східно-галицькі жидівські посли Штандл, д-р Габель і д-р Малер, до котрих прилучився черновецький посол пок. д-р Штраухер, на котрого теж голосували тамешні українці. Цей великий факт з історії сучасного жидівського національного й політичного ренесансу мало або й зовсім невідомий теперішньому жидівському поколінню. Тоді був я вже чинний у нашій політиці і можу ствердити в власній автопсії, що зроблено це не для протипольської демонстрації, але свідомо з політичних рахунків, не ставляючи там навісисне своїх других кандидатів, навпаки, ставляючи заступником д-ра Габля — д-ра Льонгіна Цегельського, що теж пізніше у цьому характері увійшов до парламенту після передчасної смерті посла д-ра Габля.

Взаємини між українцями і жидівським національним табором у Східній Галичині у політичній діяльності до війни були цілком коректні. Це й було причиною, що східно-галицькі жиди не поставилися ворожо до проголошеної Українською Національною Радою у Львові української держави, займаючи до неї у своїй масі прихильно-вижидаче становище. Не рідкі були одиниці з жидівських кругів, що чинно співпрацювали з нашим урядом — як українські державні урядовці, або і у ширшій політиці — як д-р Вальдман, адвокат в Тернополі, а деякі навіть вступили в ряди УГА (української галицької армії) і перейшли з нею за Збруч. Були жидівські одиниці і в легіоні УСС; був цілий жидівський курінь при УГА (головно тернопільців), а в УСС була сотня добровольців з Волині, де було чимало жидів.

Ці коректні взаємини здержалися у Східній Галичині ще й довгий час і після війни. Жидівська преса — передовсім львівська „Хвіля“ — пильно реєструвала події з нашого національного життя, об'єктивно їх насвітлюючи. Знамі виборчі бюлєти з 1922 р. і 1928 р. у Східній Галичині не мали пристосування, а східно-галицький жидівський політичний світ в останніх роках щораз більше відсепаровував себе навіть від підозріння у платонічних проукраїнських симпатіях. Так воно є й до нині, що слідно і з львівської „Хвилі“, на якій сторінках вже рідше появляються українські.

Причини цього явища більше. Очевидно, не без значіння для нас остає ролія жидів у Союзі та УССР, дарма, що сіоністи звинають руки від якоїнебудь співпраці з ними. Можливо, що й жидівська література (пр. Сох Аш), що свої сюжети бере з часів козаччини і життя жидів на Україні, своїм однобічним змалюванням тодішніх відносин, причинається теж до зросту протижидівських настроїв у жидівській публіці.

„Пунктум салієнс“ є проті жидівсько-українським взаєминам а економічної царини. Потреби нашого національного життя в Галичині створили нашу економіку — у певній мірі кооперативну — організацію, яка витиснула щораз більше жидівських купців і посередників, головне з нашого села, яке жиди являли чомусь

Нововідкритий магазин воли і волічки

„Ка-Ре-Ву“ — Львів, Галицька 11
порушає наймодніші й найліпші гатунки
969 та кольори по дуже низьких цінах. 6-13

за свою виключну торговельну домену. Силою природних обставин, зросту національної свідомості наших мас, скріплення наших економічних установ і організацій та творення нових варіетів праці наших ремісників, промисловців і приватних купців, — мусів і мусить зважитися щораз більше дотеперішній економічний обсяг жидів на нашій національній території у Польщі. Це передовсім актуалізує у нас жидівське питання і то без якогонебудь поширення антисемітизму серед наших мас. На наші еманципаційні змагання дивляться тепер жиди недовірливим оком і не дуже раді теж зі заходів про нормалізацію польсько-українських взаємин. Сподіються — і слушно, — що нормалізація скріпить нас у Польщі економічно, а це знов у свою чергу зважить на більше жидівський засяг на наше економічне життя.

Словом, жидівська проблема у нас загострюється. Ми далекі від гітареріських метод порівняння жидів, однаково з етичних оглядів не теж здаючи собі справу з великою вагою жидівства в остаточній розв'язці нашої державної справи. Жидівське питання не може бути у нас екзотикою і над його можливо корисною розв'язкою повинні працювати завдячєдні наші провідні політичні уми. Але повинні зрозуміти і самі жиди значіння і вагу добровільних взаємин з нами і у своєму власному інтересі від їх здійснення чинно співпрацювати. Сьогодні ми є знову свідками протижидівських виступів польської молоді і у Львові і в корінній Польщі. Жидівська преса повна звісток про протижидівську акцію у Познаньщині та в Конгресівці. З такими методами боротьби, яких капалася і деякі наші молоді люди по селах, ми ніколи не погоджуємось і рішуче не погоджуємось. Але гадаємо, що той протижидівський вітер, що віє у усьому світі, повинен казати жидам шукати а не омилати зв'язку з українськими колами.

Д-р Степан Барак.

Кріза шкільництва.

Катастрофальний стан шкільництва в Польщі.

Підносилося не раз голоси, що шкільництво, особливо народне шкільництво в Польщі недомає. Однак неабияке ближче з тими справами громадянство не могло навіть припускати, що стан сучасного шкільництва в Польщі такий катастрофальний, як дісно він є. Острашну з болу правду відкрив з'їзд представників 120 польських організацій і соціалістичних, освітніх і культурних та суспільних товариств, що їх скликала Головна Управа Союзу Польського Вчительства до Варшави на день 8. січня 1936 р.

„Заломилася загальність та одностайність школи — говорив заступник голови Союзу Польського Вчительства п. Новицький. — Не тільки маємо мільон дітей поза народною школою, але щонайменше й другий мільон дітей марнується бо школи не можуть помістити учнів і діти не освітять ніякої користі з науки, що ведеться серед нечувано фатальних відносин. Великою трагедією учительства є те, що воно адає собі справу з безцільності своєї праці й безнадійності сучасного положення“.

Другий референт п. Станіслав Маховський вголосив реферат про „катастрофу загальної освіти в Польщі“.

„Катастрофа ця є не тільки наслідком господарської кризи в останніх літах — говорив бєсїчник. — Вже від 1922 р. органи освітньої адміністрації, що від 1928 р. зачїється масовий вчїльнїв дїтей до шкїл. І вже тоді обчислювало, що треба буде на будову нових шкїльних будїнкїв та на отворєння нових учїтельських єтїтїв кругло 3 мїлїрдїв зол. Однакє в тому напрямї не зроблено нічого та не приготєвано навіть ніякого реального плану, що почати з дїтьми, як маємо напїлнїти до вїроднїх шкїл“.

„У 1928 р. шкїльництво отєвало найкращї бо 97 прїдї дїтей у шкїльному вїці побїрало наукї в школах. Від того часу починається збїльшенїя припїлїв дїтворї (в 1929 р. — 262.000 дїтей, в 1930 р. — 340.000, в 1931 р. — 348.000, в 1932 р. — 375.000), господарська криза і рєдукції учїтельських єтїтїв, годин навчанїя і т. д.“

„Нинї маємо в Польщі 5 і пїв мїліона дїтей і шкїльному вїці. Замїсть єдностайности шкїл маємо збїс 16 тїпїв навчанїя в народнїх шкїлах. Учїтель поєтїжєний позїв мїру і бувальє єє

різко висадки, що він учить поперх 200 дітей при половині законно приписаному числі годин навчання. Радити треба, якщо учень за 7 літ скінчить з віддан. Навчання серед таких обставин сталося фікцією. До того ж учитель, не зважаючи на слабі постиги в науці внаслідок позавидних обставин, не має права задержати учня другий рік у класі. „Абсолютенти“ народних шкіл стають поворотними анафарабетами, що численно стверджено при побірї рекрута.

Номінально припадає на одного учителя в Польщі 75 дітей, але в Англії тільки 35, у Баварії 32, у Болгарії 31, у Данії 30, в густо залюдненій Бельгії 26, у Швеції 25 дітей. Очевидно, успіхи навчання в тих державах без порівняння країн! Досі існував загальний шкільний обов'язок і шкільний примус. Батьків, що не посилали своїх дітей до школи, карили. Але тепер існує внутрішній об'єктив, який поручає не видати конвенцій з того закону.

Грізною аномалією є, що держава затрудняє біл 2.000 безплатних практикантів, які, сповнюючи всі обов'язки ет'ових учителів, не побирать ніякої винагороди. Вони голодують, або живуть в жебрачих датків. Не дивуватися, що між 20. і 30. роком життя смертність між народним учительством більша, ніж при найбільше небезпечних зв'язях як нпр. у летунстві чи в поліції.

„Обвинувачуємо всіх, що відповідальні за освіту, а не приготували на це плану ділення. Зріст числа дітей приватно редукується 4.500 учительських етатів — а 75.000 на 70.500. До того ж в імя загально-державної бюджетової рівноваги щедро й далі нові ощадності саме в освітній планції. Бюджет освіти внає з 16 на 14 прц. загальної бюджетової суми.

„Ситуація дуже грізна і тому не дивуватися, що тут і там говориться вже про оіку філіантропійних інституцій школами. Філіантропійні установи малиб виручити державу, — добродійність малаб заступити державну місію, а держава тільки підпомагала би...“

Бесідник звернувся з кінцевим апелем до всіх, щоби рятували шкільництво й освіту в Польщі.

Черговий референт, голова п. Колякко, говорив про обставини існування і праці учителя. Завиши за основу висказ пок. марш. Пісулського до учительства: „Ви маєте відроджувати людські душі“, бесідник каже, щоб це уможливлено учительству. Нині учитель переліканий з усіх сторій небезпеками, що читають на нього, пониження, упослідження, — отас байдужий до всього. Він підлягає надзорів воіх: інспектора, освітнього урядовця, старости, двора і т. д.

„Одна з найтяжчих змор, що висять над учителем — це арт. 51. прагматика, що дозволяє перемістити учителя з місця на місце без подання причини. За останніх 8 літ на 75.000 учителів переміщено 55.000! Учитель, що ціле життя призначує на те, щоб учити чужі діти, не має де опіят, що виховувати власні діти!“

Після відчитання привітів (м. ін. від ген. Ризва-Сьміглого і віцепрем'єра Квятковського) приступлено до дискусії, яка була дуже оживлена. На особливу увагу заслуговує промова письменника сен. Серомевського, який підніс, що добробут учителя і доля школи залежні в чергу від хлібороба і від села.

Посол Похмарський підніс, що потайно й необхідно треба щонайменше 15.000 учительських етатів, однак бюджетові труднощі не дозволяють таку цифру; тому він буде старатися побільшити бодай на 2.000 учительських етатів.

Голова Союзу Польського Вчительства Колякко, замикаючи зід, ствердив, що оправдування господарськими труднощами й бюджетовими ощадностями в освітньому ділі годі, бо при добрій волі можна й тепер зробити багато.

Ухв'лено лише резолюція з різними домаганнями в цілі подати візносин у польському шкільництві. Покино ті резолюції і домагання можуть мати очевидно тільки плятонічне значіння, бо нема ніяких реальних виглядів, щоб у передбаченому часі ситуація змінилася на краще в користь шкільництва в Польщі.

Коли так катастрофічно виглядає справа з польським народним шкільництвом, коли польське народне вчительство переживає таку кризу, то можна собі уявити, в якому просто безвихідному положенні опинилося тепер українське шкільництво й беззахистне українське учительство в Польщі! Та до цієї неболітї справи ще вернемося.

І. Г.

Зол. 1.50

пришліть розрахунковим переказом або сикладанкою П. К. О. ч. 504.060, а вишлемо Вам великий цікавий настільний календар „Криниця“ на 1936 р.

В кожнім мешканні жарівка

TUNGSRAM

з двоскрутним дротиком

За океаном.

СВЯТО В ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ У ФІЛІДЕЛЬФІ.

В неділю 22. грудня вечором відбувся у Філідефельї у великій залі Товариства Горюхих святочний концерт для зшанування звише Митрополита. Свято відкрив короткою промовою о. в'єнцлер Олександр Пик, згадавши на життя Митрополита й віамітивши головні його заслуги для Української Греко-Католицької Церкви й народу. Потім пішли продукції хору Українського Сиротинця під проводом Сестер Василіанок з Філідефельї. Гарно вишшли співи, декламації і вирази. Дуже гарно списалась орхестра апроф. П'єрла Келп'єви. Дві маленькі доньки Келп'єви, Доротея й Етінор, відспівали зміло кілька пісень.

Опісля п. Антія Цурковський, головний реєктордний секретар „Провидіння“, виголосив реферат про життя і трудн Митрополита Шептицького. Промова була трохи довша, але така цікава, що всі слухали її з великим зацікавленням. Добре вишшли теж продукції катедрального хору під проводом п. Василя Кошубинського. При кінці хор відспівав „Многая літа“. Тоді вся публіка встала з місць і співала торжественно разом з хором. Свято закінчено гимном „Ще не вмерла України“.

На святі була несподіванка, а саме відомий литовський патріот і письменник п. Казіс Вілкавскіс відчитав привітну віршу в честь Митрополита Шептицького литовською мовою. По українськи зміст тої вірші переложи п. Антія Цурковський.

Друга несподіванка те, що після свята відосіла ще для зібраної публіки кілька пісень українських та англійських відома естрада з американської опери, п. Віра Ніва, родом українка з Галичини, яка тепер співає у великому реєкторді Аркадія у Філідефельї, а ввечері їде до Фальборна в Каліфорнії. Вона заангажована до виступу у фільмовій опереті в Голіууд, Каліфорнія.

ПРИ РЕВМАТИЧНИХ БОЛЯХ ГОЛОВИ, у болах, раменах, нервоволах, болах в улах і пострівах, уживайте природної гіркої води FRANCISZKA-JÓZEFA до шоденного промислення кормового проводу. Поручають лікарі.

ЖУРНАЛ ДЛЯ СПРАВ ГРЕКО-КАТОЛ. ЦЕРКВИ ПО АНГЛІЙСЬКІ.

До українсько-католицьких священників у Злучених Державах розіслано окразове число журналу, присвяченого справам греко-католицької Церкви. Його назва: „Хризостом“, а виходить він в англійській мові в містечку Гренвіл, у горішній частині етету Нью Йорк. Як редактор підписаний о. Іван Калок, як управитель Михайло Лубас, як редактор спортивного відділу Стефан Гілаберт. Цілий написав в журналі на першій сторінці, такі: 1) Познакомити нашу молоду генерацію з нашими релігійними, історичними та культурними скарбами; 2) Познакомити з тим самим інших; 3) Пропагувати ідеї св. Кирила й Методія для релігійної славянської культури; 4) Помогти азучі („різні“) Випуск напавний як 4-ти, за місяць листопад, обімає 36 сторінок і містить по черзі: календар східний і західний на листопад; передовицю: „Наші цілі і

політика“, статтю „Церква на Закарпатській Русі“ з численними образами, промову о. Теофіля Житковича на американському кр'євому Вєларістичному Конгресі в Клівленді, коротку біографію Преосв. Константина Богачевського, статтю про різні рукописи про орієнтальні церкви з ватиканської бібліотеки, з'ємки про літургію, статтю про Святих Східної Церкви (на початок про св. Михайла), короткі вісті зі східних церков, з'ємки для родинного кружка, дитячий куток, перегляд нових видань, спорт, відповіді на запити, гумор. Крім того є в журналі різні короткі з'ємки, перемішані із статтями.

Для висноження ставовища каже редакція, що журнал не призначений для одної лише національності або обряду, але для всіх народностей і обрядів Східної Церкви. Треба принайти, що в окремому числі редакція достроїлася до гасла і подає згодом статті так, як це в інтересі кожної групи, що визнає якийсьбудь східний обряд. Тому й українським відділ випов'ює всім поправно і симпатично.

ДВА ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ В ДІВЧИНІ КОЛЕГІЇ.

У Нью Йорку в дівчині „Гунтерс Каледж“ у Бронкс є одна учителька українка (Івонна Бераніська) і кілька студенток. Завдяки їх зусиллям прилаштовано в опівою „Культурного Комітету“ спеціальний день української етнології в середу 11. грудня. Місс Вінт, директорка колегії, проголосила цю св'яту в цілій школі і тому присутній студенток та учительок була велика. Цілий день у середу наші студентки висловували візитувачам українську етнологію. До помічї дослужила вистава українських предметів, розложених на порозівшуваних по цілій залі. Були це досить богата збірка від Союзу Українок та приватних осіб. Візитувачі так зацікавилися справою, що настільки домогалися ще повелення народних образів. І тоді наші студентки мали нагоду до польову. Марія Шуст дала лекцію з історії й теперішності, Розалія Олександрівна демонструвала танці, а Леся Ліндей та Марія Маринюк прилучилися зі співом. На ділі всі четверо зорили наборах хор, щоб відспівати характеристичні народні мелодії. До мелодій додали ще декілька образів, яким зацікавилися дуже живо молоді публіка. Наслідок був такий, що виставу прозвужено ще на цілий день у четвер, коли прийшла черга на українські різдвяні та великодні обряди і співи. Чотири студентки працювали в справі зявлю козачком витривалістю і їм треба відзначити, що ця вистава і лекції принесли надзвичайні успіхи. Четвер закінчився ще викладом про українську літературу та читанням поезії з „Кобзаря“.

З польської преси.

„Львовські Дзєннік Народові“ і „Вєк Нови“.

„Львовські Дзєннік Народові“ повідомляє про обрання польських народолюбів 19. I. на якому рішні промові дали „вислів оприжним пастроєм польської суспільності Львова й Охидної Малопольщі“ щодо політики нашої області. Виявилось, що в цій суспільності помімо стількох переживань не погасли воги патріотизму, що нема мови про те, щоб можна було заключити якийсь „угоди“ без її волі й згоди.

Начеб редакції євдецького органу, „Вєк Нови“ з 23. I. помістив передову статтю, що правдоподібно адистаєсує нівіть євдеція своїм патріотичним вогеєм та рівнобизно висотою своєї „культури“.

В очах „Вєку Нового“ нічого не змінилось по боці українців. Все, що було досі, це „ще не чини, що їх домагається навіть розмірна „Газета Польська“; це все ще не в ця граніта підстава, на якій можна і варто будувати історичну концепцію; це все ще не вистарчає, щоб абудити довіру в польському громадянстві та переконати його, що „новий приятель не є вовком, який прибрав овечу шкуру та й досить недбало, бо не позашивавши всіх „вентиляторів“.

Обмежуємось до того одного уступу, бо і він достаточо характеризує цілу статтю. А наш нинішній коментар до неї дуже короткий — „Горбатого могила не виправить“.

ПОВНА СТИГМАТИЗАЦІЯ.

ПОВОРОТ НАСТІ ВОЛОШИН ДО ЛЬВОВА.

Перед кількома днями стигматична Настя Волошин вернулаь з Манаів, пов. Яворів до Львова, де перебувала в монастирі СС. Вспалахнула під обійкою черниць. В останньому часі появилсь у Насті вже рани на чолі. Крім того Настя каже, що має темні рани на серці у формі терасового вінка, а серце пробите мечем і списом. З усіх ран — на руках, на ногах, лівій груді і на чолі спливає багато крові. Стверджено, що Настя терить великі мучи, коли воду по митті її рух і тіла зливають до загального аливу. Колиж воду виливають до героду, або на інше чисте місце, Настя не відчуває мук. Друге дивне явище стверджено в господаря в Млинах, з якого перебувала Настя. І так виявилось, що шибн в помешканні господаря у Млинах опалюють, на шибках виспівють якісь постаті, між якими зявляно видне постать Матері Божої. Це явище пояснюють промислюванням душі стигматички.

Оправою Насті Волошин цікавиться дуже Митрополит Кир Андрей, якому складають по стійно про її стан вичерпуючі звіти.

Перед кількома днями львівський вірменський архієпископ Теодорович відбув довшу роємову з о. проф. д-ром Г. Костельником на тему стигматизації Насті Волошин. Архієпископ Теодорович студіював спеціально справу відомої німецької стигматички Тереси Навман з Конверрайту і написав розвідку у справі Тереси. Вчені тісно звязуть стигматичні явища Насті Волошин з явищами німецької стигматички Тереси Навман. Цікаве теж, що багато стигматичних явищ Насті Волошин тісно звязється з гр.-пат. святами.

Настя оповідає теж цікаві подробиці з мандрівки своєї душі по далеких краях, „пр. по Соловках, Сибірі, Америці, Франції та інших краях, де живуть українці або українські емігранти“.

Зміна адреси і зол. Можна присилати пошто-вими марками.

ВИБУХ В АБІСИНСЬКІМ СКЛАДІ МУНІЦІП.

КАІРО, 22. I. ПАТ. Щойно тепер наспіли тут звістки, що під Горага, між Гарраром і Даджією, прийшло до вибуху у складі муніцип. Жерстю вибуху впало яких 50 убитих і ранених. Абісінська влада вдержувала цей випадок у строгій тайні.

Велика перемога італійців.

ПЕРЕМОГА ГЕН. ГРАЦІАНІЯ. — РАС ДЕСТА РОЗБИТИЙ.

РИМ, 22. I. ПАТ. Комунікат ч. 101. Маршал Бадоліо повідомляє: Армію раса Дести, розбиту з околицях Ганале Дорія, далі переслідують наші відділи. Кольони армії ген. Граціанія звійшли до провінції Галла Борана і 18. I. м. зайняли мішєвсьть Фільту, що лежить 230 км. від Дольо. Опр відділів противника зломаний. Наступ іде далі. Здовж караванних шляхів стрічають наші війська численні групи абісінських дезертирів. Вони в жалюгіднім положенні. Благають води й харчів та піддаються. Це свідчить про те, що служба прохарчування в абісінській у повній дезорганізації. Одночасно здовж Дауа Парма й Веб Гестро наші відділи йдуть швидко вперед та очищують зайняті території.

На північнім еритрейським фронті йде жива жція летунства, артилерії та степних відділів на відтинку від Макале до ріки Такасе

ІТАЛІЙЦІ БЕЗ СТРАХУ МОЖУТЬ ІТИ ВПЕРЕД.

РИМ, ПАТ. „Газетта дель Пополю“ обговорює наслідки перемоги ген. Граціанія над расом Дестою. Часопис каже, що здобуття Фільту має велике стратегічне значіння. Ця місцевість віддалена всього 100 км. від Негеллі, осередку постачання.

Ген. Граціані займає тепер дуже догідне місце, бо його позиції панують над важним шляхом караван і над дорозами, куди схоче маширувати рас Деста.

В останніх боях брав участь дедзак Беене Мерет, що займає центральні позиції між силами раса Насібу на лівому абісінському крилі й силами раса Дести — на правому.

Дедзак Беене Мерет, що осторожно пішов вперед здовж Ганале Дорія й Вебі Гестро, має завдання заатакувати італійські війська з правого боку й увійти до італ. Сомалі. Нині війська дедзака розгромли й розбили.

Преса надіється, що ген. Граціані знові використає свою велику перемогу й після розбиття раса Дести й дедзака, змряється з расом Насібу під Горагай.

Донедавна відношення сил було як 3:1, сьогодні можна говорити про відношення 1:1. Ген. Граціані може без остраху йти вперед у напрямі Огадену й не боятися загрози на лівому крилі. Може теж рахувати на поміч сомалійських султанів, що заявили свою лояльність супроти Італії. З другого боку, негус не всміє вислати расові Десті підмоги, бо недалеко Аліс-Абеби є всього 30 тисяч війська.

Ю МІЛЛЕР.

ПРОТЕКЦІЯ.

Знеохочений вернувся Андре із міністерства, де його заходи не вдались. Там йому сказали, що відьма посідає залежність виключно від мішєстра і що ніяких прохань не приймають. А для нього це було дуже відповідне місце. Стати директором шпиталю, де директором був уже довгі роки його дідо замість працювати у нужденній провінційній дірі на приватній практиці! Йому було би так приємно мешкати в старім родиннім домі і сидіти у великій бібліотеці, дивлячись крізь її великі вікна на чудову зелену саду. Він був огірчений і ходив першого по кімнаті.

Механічно взяв книжку з довгих полиць, перекидав листки, поставив її на місце і взяв іншу. Були це ще старі медичні книжки з дідової бібліотеки, солідно оправлені, дуже венавучні; ось увзяв одну з них, а вона зачіпила своїм татарем за інші і не можна було витримати цілий ряд, що розсипавсь. З одної із них випав якийсь звій паперів, оправлений у ясно-золоту шкіру із золотеними беретами.

Аджеж це не медичний твір... Якись ліричні поезії з 80-их років минулого століття. Зверху якась присяга, виведена чистеньким, трохи дитячим письмом:

„Мому дорогому приятелю, що вирятував мені життя, до смерті зобов'язана Іфігенія Готіє“.

Ах, так, мав цей старий гарні і багаті пацієнти, але минулося! Польсь том „на полицю, сів безсило за бюро, знімав папіроску і почав перекидати машинально часописи. У голові сиділа влізла думка про мішєстра, що рішав про посаду. І що за чудернацькі імені вибирають перша батьки для своїх дітей! „Іфігенія“. І як вона ніжно написала цю присягу... Цікаво, яку недугу вона мала. Готіє, Готіє! Адже його міністер теж так називався! І бувають же ріжні випадки. Але ким могла бути ця Іфігенія? Цікаво чи вона живе ще досі...

Андре заглянув, яка дата. 1884. рік. Готіє! Ах, могола жінка мусіла бути сьогодні вже старшою матір'ю. Може є якийсь папа, який нитка...

Подзвонив телефонічно до одного знайомого журналіста і довідався, що мама міністра зветься Іфігенія. Після цього спитав він телефонічно цю даму, чи звук славного професора може скласти візиту міні Готіє в одній особистій справі.

Відповідь була прихильна і він у радісному настрою вибрався туди на другий день.

Гарна, сива жінка приглядалась йому цікаво. Прочитала ще раз півголосом його привітання і при цьому легка, якби дуже далека усмішка осіла тавмним блиском її обличчя. Відповівши на привіт головою, вона спитала:

— Чи ви є той молодий Андре? Чому ви не носите такої самої темної, гірної бороди, яку носив ваш дід?

— Мені здається, що тепер ніхто не носить уже бороди.

Він повів рукою по своєму густому волоссю і мимохіть зупинив її на своєму голеному обличчю. Даму вмішувалась:

— Я тільки так собі пригадала... І подумала, що це була колись гарна мода. Шож, маєте рацію... тепер її нема. Чим можу собі пояснити вашу гостиню?

— Я приходжу до вас, пані добродійко, з великою просьбою. Я чував про вашу дружбу з моїм дідом... Знаю навіть, що ви присвятили йому одну свою книжечку. Чи не могли би допомогти мені, щоб я дістав посаду директора у шпиталі, названім у честь мого діда? Усе залежить від рішення пані мішєстра Готіє — вашого сина. Я маю всі дані на це місце... добру освіту, студії, із запалом працював би... якби ви свизали одно слово...

— Отже ця мала книжечка ще існує? У тій кімнаті ми вже раз розмовляли про неї з вашим батьком. Він пригадав мені, якто ваш дід вирятував мене з тяжкої недуги. Він був тоді молодим архітектором і хотів дістати працю при освітній виставі, а мій повільний чоловік як посол між вами тоді. Я ніколи не використовувала становища свого чоловіка, щоб просити за кимсь, робити протекцію, але зробила цей єдиний раз виняток. І можу бути горда, що тим причинилась до слави вашого батька.

— Отже і мій батько був у вас у такій справі? Дивно, що він ніколи не згадував мені про це. Чи його вислав до вас мій дід, чи може ця ідея прийшла йому під впливом книжечки?

Даму знову легенько вмішувалась і сказала:

— Сумніваюсь, чи ваш дід мій би його до мене вислати. Але тепер вернімся до вашої особи... Чи ви все ще мешкаєте в цьому великому старому домі з вікнами на сад? Бачу його так, немов би була там учора.

— Так, мешкаю там тепер с'єм і радо залишилась би в ньому.

— Коли ви вже до мене прийшли, то муси відступити від своєї засади. Гадаю, що мій син мені не відмовить.

Андре вернувся додому бадьорий, що так легко переборов усі труднощі. Справа була, немов виграна... А все завдяки його дипломатії та краєоємоству. Як чемно розмовляла з ним ця старенька жінка! А яка в неї пам'ять! І як давно переплутались ці житки! Тільки його батько! Та йому вона обіцяла допомогти! Як гарно мусіла виглядати ця старенька Іфігенія 50 літ тому. І як смішно подумати, що його старенький дід теж мусів колись бути закоханим! Зовсім звичайна історія лікаря та гірної пацієнтки!

І думав далі:

...Такий то був він ці 80-ті роки минулого століття... А йому і на думку ніколи не впадо, що таке могло діятись у його ріллі.

Аж тепер прокинувшись у ньому цікавість. Дід робив ріжні записки, він навіть щоденник із емітками про своїх пацієнтів. Почав шукати по всій бібліотеці, вилізав багато разів на дахину, заглядав з електричною лампою до всіх закутків, поки не найшов щоденника.

Увесь спитілий і запорошений сів на фотелі і відшукав привітання та дату:

11. жовтня 1884. Іфігенія Готіє, зовсім неможлива. Хочє покинути чоловіка і дитину, щоб залишитись при мені. Я витягав її і сказав, що відтепер може лікуватись тільки в моєму аспістенті“.

Перекл. в. г.

Зріст злочинності у Польщі.

ПРОМОВА МІН. РАЧКЕВИЧА.

ВАРШАВА, 22. 1. ПАТ. Вчора відбулося засідання соймової бюджетової комісії, на якому міністер внутрішніх справ виголосив довшу промову. Предлімний бюджет передбачує видатки міністерства внутрішніх справ на 1936/37 в сумі 191.650.000; минулого року видатки сягали 195.868.000. Таким чином обнижено видатки на 5.218.000 зол., себто 2,6 відсотків бюджету. Доходи міністерства внутрішніх справ не відображають більшої ролі, бо сягають ледви 8,3 відсот. видатків; вже не збільшаться. Описав міністер широко обговорив завдання міністерства внутрішніх справ, яке: 1) опирає безпечі і публічного ладу у державі, 2) стежить за виконанням законів і адміністративних розпорядків та 3) виконує нагляд над територіальною самоуправною і керує харчевою та будівельною політикою у державі.

Міністер ствердив, що безпека у державі минулого року погіршилась. Одночасно зросли кримінальні проступки, головню грабежі, а дії злочинні державної зради. На став безпеки матиме вплив теж звільнення з в'язниць кількіш тисяч осіб на основі амністійного закону. Збільшилось теж число заворушень і спротивів проти влади та порушення публічного ладу. Збільшились теж збори і сходили та поширення нелегальних видань. Такий стан є до деякої міри наслідком постійної і послідовної діяльності деяких політичних організацій, які викликають заворушення і розгизують найнижчі людські інстинкти, щоби здобути політичну владу у краю. Під деяким оглядом зросла теж діяльність протидержавних і терористичних організацій. Влада безпеки мусіла збільшити чуйність т.м., що протидержавні організації намагаються зорганізувати масові виступи, головню на просторі східних воєвідств. Зріст злочинності є сумним явищем і тісно в'яжеться з тяжкою господарською скрутою.

По промові мін. Рачкевича пос. Здзіслав Стронський зreferував бюджет міністерства внутрішніх справ. Референт підкреслив, що понад 25 мільонів призначено на воєвідства і староства, 93 мільони на державну поліцію, 37 мільонів на КОП, 6 мільонів на диспозиційний фонд і т. д. Референт згадав, що поліційний корпус складається з 774 старшин, 28.592 постоєрникових, 291 урядовців і 653 службовців.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Проти совісько-югословянського порозуміння.

БУКАРЕШТ, 22. 1. ПАТ. Щоденник „Курєнтул“ обширно обговорює політичну ситуацію в Югославії з точки бачення нормалізації взаємин зі Світами. Нав'язуючи до викритих недавно комуністичних змов, щоденник твердить, що

ЗА ЗМІНУ ПОЛІТИКИ СУПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

У дискусії промовляло понад 20 послів. Від Української Парламентарної Репрезентації промовляв дівчі пос. Володимир Целевич. Хід думок промови пос. Целевича такий: Нормалізація польсько-українських взаємин вимагає змін поведінки адміністративної влади супроти українців без огляду на те, чи це буде Волинь чи Лемківщина. При цій нагоді пос. Целевич закинув послам групи П. Певного, що вони не зорганізували українського життя на Волині, де тому ширяться секти, безбожництво, бандитизм і комунізм. Навпаки в усіх ділянках життя на Волині видно занепад. Промовець агадав, що поліційні репресії не припинять комуністичної агітації. Комунізм можуть знищити самі українці, але треба дати змогу українському населенню на Волині зорганізуватися на зразок українців Галичини і допустити на Волинь діяльність українських товариств з Галичини, де комунізм знищено. Загадав, щоб уряд нарешті передав Народний Дім у Львові в українські руки і сплину маєткову руїну тієї великої установи, яка опинилась над берегом пропасти в руках москвофільського комісара. Пос. В. Целевич висунув теж цілу низку домагань. Звернув увагу, що є дуже мало українців-урядовців. Все те недобитки зперед війни і до того працюють у корінній Польщі, далеко від своїх. Ці урядовці зовсім не знають. Українська молодь взагалі не має доступу до урядів. Це мусить змінитись. Те саме діється у самоуправі.

Концентраційний табір у Березі Картуській слід відкрити, а каранти залишити судам. Політична розвідка дається надто в знаки українцям. Це мусить змінитись. Звернув увагу, що нижча адміністративна влада куди гірше ставиться до українського громадянства, ніж вища влада. Польська суспільність під впливом ендеків стається вороже до нормалізації польсько-українських взаємин. Польська влада і польська суспільність замало виявляє ініціативи у справі нормалізації цих взаємин. Найкращим прикладом цього є кпини польської преси з нагоди виступу промовця при бюджеті міністерства військових справ.

Пос. Тимошенко (з групи Певного) накинув на пос. Целевича і закинув, що віцемаршал В. Мудрий у 1929 р. витав у Львові з іншими українськими послами у Галичині ком. Скрипника, який був найбільшим кайфом України.

Пос. В. Целевич дав належну відправу пос. Тимошенкові за його брехливі напади. Заявив, що віцемаршал В. Мудрий ніколи не витав ком. Скрипника у Львові, зате стояв на чолі проти большевицької акції і був головою комітету допомоги голодуючим на Східній Україні.

відно з інформаціями, які має, у провідних колах Югославії число противників нормалізації взаємин зі Світами постійно зростає. Це спричинює те, що справу постійно відкладають.

ми, не тільки з партією Вафд. У висліді тієї розмови відбулись збори національного фронту, де застновлялись над створенням коаліційного уряду згідно з британським баченням. Пополудні король прийняв прем'єра Нессіма Пашу. Загально здогадуються, що король займатиметься за димісією Нессіма Паші в користь нового уряду, що підписав би договір з Великою Британією.

Свята 22. січня.

„МОЛОДА ГРОМАДА“

У черзі заповіданих свят 22-го січня, перша виступила зі своїм вечором „Молода Громада“. У вівторок 21. ц. м., у залі „Української Бесіди“ відбулись з пів до 7-ої год. вечором члени „Молодої Громади“, яких привітав голова Т-на інж. Ю. Шепарович, після чого коротку промову виголосив інж. Анорій Мельник, колишній високий український старшина у тих історичних роках. Промова інж. Мельника відзначалась добрим тоном та закінчилась покликом до праці, що не змарнувало б придбану історичну традицію.

Після перерви для ширшого гурту громади відбувся у тій самій залі вечір-академія з п'яти концертною програмою. Суттєвою точкою програми був короткий реферат ред. Михайла Матчака, в якому промовець пригадав найцікавіші моменти історичних подій 22. січня 1918 р. і 22. січня 1919. року, аніжав на покутування ще тоді партикулярним і звернув увагу на виховне значіння національної традиції. Хор „Сурма“ під орудою п. І. Охримовича відіграв дві пісні: „Людкевича—Бабяка „Присягу“ та „Леонтовича „Ледолом“. Ред. Роман Купчинський відчитав вірш Нестека „Свята злука“. Національний гімном закінчився той злима вечір, що робив дуже культурне враження та віддавав поклик великій Ідеї 22. січня.

Товариська гутірка вібраних гостей протяглась до пізньої ночі.

SPECIAL TELEFUNKEN ціна зол. 248
МИСТЕЦЬ ТОНУ, ПРЕЦИЗІЯ І ФОРМИ.

РАБІНИ М. ЛЬВОВА У МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО.

У середу 22 ц. м. з'явилися в митрополічій папарті рабини м. Львова, д-р Леві Фрайнд і д-р Ешескіл Левін. В 12 годині вполудне прийняв їх митрополит у своїй палаці. Рабини в імені жидівського населення зложили в гебрайській мові побажання. Митрополит відповів їм по гебрайськи, після чого йшла довшя гутірка.

ЗАСІДАННЯ СОЙМУ

В п'ятницю 24 ц. м. відбується засідання сойму. На денному порядку перше читання проектів законів, а саме про прагматіку та платню самоврядних службовців. Сойм вибере комісію, яка займатиметься випрацюванням тих проектів.

ВБИВСТВО ЯПОНСЬКОГО ПОЛІЦІЙНОГО СЛУЖБОВЦЯ.

ТОКІО, 22. 1. ПАТ. Японський кружаль „Юбарі“ дістав приказ відплати з Амой до Сватав, де вчора збили одного службовця японської поліції.

ВИБОРИ В ЯПОНІ.

ТОКІО, 22. 1. ПАТ. Оголосили тут цісарський розпорядок, який проголошує речинеш виборів до парламенту на день 20 лютого ц. р.

КОРОЛЬ ЕДВАРД VIII ОБИВЬ ОЖЕНИТИСЯ.

В колах близьких до королівського двору кажуть, що король Юрій V день перед смертю просив свого сина наслідника престолу, щоби приобіцяв йому, що вжениться ще цього року.

ДИМІСІЯ УРЯДУ В ЄГИПТІ.

КАІРО, 22. 1. ПАТ. Уряд подався до димісії. Король поручив створити коаліційний кабінет провідникові нац. партії „Вафд“ Нікасові Паші.

Сніг засипав 80 людей.

ТОКІО, 22. 1. ПАТ. На залізничній лінії Тоуруга—Нігата снігова лавина засипала 80 робітників. Чотирьох робітників згинуло на місці. Доля кільканацятьох зранилих іще невідома.

АРЕШТУВАННЯ В АВСТРІЇ ЗА ЛЕТЮЧКИ.

БЕРЛІН, 22. 1. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє з Відня, що в місті Егенберзі біля Грацу арештували 60 нац. соціалістів. Арештування є в зв'язку з масовим поширюванням нац. соціалістичних летючок.

МОБІЛІЗАЦІЯ З ПРИВОДУ СТРАЙКУ.

АТЕНІ, 22. 1. ПАТ. Уряд приготував мобілізаційні зарядження на випадок евентуального страйку пошт, телеграфів і телефонів.

Жиди відновлюють світову агітацію проти нацистів.

НЬЮ ЙОРК, 20. грудня. (Вл. кор.) Рада Спайсера Америки видала вчора апель до „моральних сил світа“ із закликом до оборони реальних межини у Німеччині. У апелі сказано, що жиди в Німеччині дуже уособлені, а це потягне за собою руйніні наслідки. Через те загрожена за-

хідна воля і західна культура... Ніяка держава не може бути вільною, коли в ній меншість позбавлена цілковитої рівності перед правом... Ми не просимо ласки, а домагаємось людського права — сказало в апелі, який кінчиться закликком до „совісти християнства“.

НИНІ В ЧЕТВЕР В МІСЬКИХ ТЕАТРАХ в год. 8-й веч. у Великій Театрі — капітальна оперетка П. Абрама

„Пригода в Гранд Готелю“ з ІВ. КУЛЬЧИЦЬКОЮ.

У Театрі Різноманітностей — гостинні виступи великої артистки ІРИНИ СОЛЬСЬКОЇ в її слав. ролі мре. Ерлен

„Віяльце Леді Віндермір“

комедія Оскара Уайльда.

Дня 21. січня н. р. в год. 15-й упокоїлась в Бозі по коротких і тяжких терпіннях в Загальній Лічниці в Перемишлі

Теодора з Леськів Борисова

жінка купця

проживши 27 трудолюбивих літ.

Похорони відбулися 22-го н. м. в год. 2.30 попоудні з дому жалоби при вул. Гродзькій ч. 13.

ЗАТВОРЕННЯ БОГОСЛУЖЕННЯ відправляється 23-го н. м. в год. 8-й ранку в катедральній церкві гр. кат. обр. в Перемишлі.

Муж, діти, батьки, родина.

ЯК ПРОГОЛОСИЛИ НОВОГО КОРОЛЯ В АНГЛІІ.

ЛЬОНДОН, 22. 1. ПАТ. Нині в годині 10 рано прилюдно проголошено королем Едварда VIII. синя Ваалі. Це традиційне свято відбулося у старовинному рундуку палати св. Якова. На площі перед палатою буян відідали війська, а густі вулиці швидко заповнила публіка. На хвилину перед год. 10-ю на балкон рундука ввійшли в гарних традиційних одягах чотири окличники, попереду них ішов князь Норфолк, який є маршалом родової аристократії в Англії. За ними ступали 4 сурмачі та 10 членів спеціальної цивільної гвардії.

Сурмачі устали по обох боках окличників відігнали гейнал, сповіщаючи, що відбується вішання проклятих. Головний з окличників секретар капітулу "Ордеру Підвазкі" Джеральд Вульстон розвинув пергамент і голосно відчитав традиційну формулу про проголошення Едварда VIII з Божої ласки королем Великої Британії, Ірландії і доміній позв морями, королем оборонцем віри і цісарем Індії.

Коли стали відчитувати прокляття, годинник на вежі палати св. Якова став бити 10-ту годину. В цій же хвилині з батареї гармат, усталеної на одному з палатних подвір'їв, роздався почесний салют в честь нового короля. Віддали 62 вистріли, а саме 41 вистрілів на кожний рік життя нового короля та 21 вистрілів як почесну салюту у честь короля.

Після відчитання проклятих сурмачі відтрубили гейнал, а окличники зійшли з балкони та всіли до спеціально приготованих гарних карит. Попереду їхав відділ королівської гвардії, окличники та їх почот у чотирьох каритах перейшли вулицями Льондону, щоб повторити прокляття ще в трьох інших місцях, а саме: біля скверу Чейрін-Крос, перед найвищим судом, опісля в Сіті, на площі перед біржею.

Король Едвард VIII весь час стояв в одному з великих вікон палати св. Якова і слідував за зашкваленням за ходом свята.

ЖАЛОБА В АБІСИНІІ.

АДІС-АБЕБА, 22. 1. ПАТ. З приводу смерті тугл. короля Юрія V, проголосили на абісінському дворі 8-денну жалобу. На всіх придворних будинках висіли прапори спущені до половини шогли.

НОВИНКИ.

— Косметичний Інститут "ЕВА", Львів, ул. Листопада ч. 32, П. п. Відновлює і поправляє найбільше знищені цери та виконує всі косметичні заходи для Панів і Панів. Ціни помірковані. Знайди знижки в абонементі і для П. Т. Студенток і Студентів. На складі пудри і креми. 2—20

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, тріциліна напірава машин всяких систем поруче Юліан Ломага — Львів, ул. Валова 11. Одинок українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 8—115

— Одинок українська гарбарня і красильня футер Перзіяна, Львів 21, Смигівок, тел. 108-65 виконує всі роботи першорядно, скоро і дешево. Для угоди П. Т. клієнтів улажено бюро прийняти в робітні футер Е. Говикевича, Львів, Домініанська 4. 5-12

— Кравецька робітня І. Клюка, Кальоновича 3, виконує гарні мужеські гардероби по дешевих цінах. 7—10

— Найсмачніші і найдешевші вудження поруче Центросоюз Крамниці: 1) Ринок 2, 2) Личаківська 50, 3) На Байках ріг Глубокої, 4) Жовківська 175. 23-35

ПАЛАС

Фільм, яка побиває всі дотеперішні. Найкращий акторський ансамбль в історії кіно. В год. році Волес Бірн Кларк Геба, Жан Гарльон — у фільмі **КИТАЙСЬКІ МОРЕЯ.** Азійі від між життя і смертю... на 7 китайських озерах. Фільм нагороджений на міжар. виставі у Венеції

— Цьогорічний карнавал розпочинається Великими Вечерницями Медиків 25. 1. у сідях Касина Почтовця, вул. Японська ч. 9. Запрошення дістати можна в книгарні Н.Т.Ш. в днях 24 і 25 січня в годинах від 15—18.

— Випиваючи гасло "свій до свого", помагає "Рідній Школі". При готівкових закупках допомагає провінних бльочків "Р. Ш.". Видають їх у Львові такі фірми: Девоніоналі: 1. Дім торг. пром. "Доставка, Риняк 43, І, склеп: Руська 20. Порцеляна і скло: 2. "Кераміка" веде Олександр, Галицька 5 в подвір'ю. Скарська робітня, рами і оправа образів: 3. В. Стельмах, Коперника 22. Ортопедичне і бандажове заведення: 4. Іван Угрин, Вірменська 15. Листовий і пляшечний лак і креди: 5. "Етан" Я. і М. Головач, Вітківська 4. Гуртівни: кооп. "Рідна Школа" Союзний Базар. Штучні погної для цвітів: 6. Волод. Блаженко і Максим Малюш, Цвітова 14, Замарстинів. Печиво: 7. Мойсей Сениця, будка в Ринку напроти "Просвіти". Споживача гуртівни: 8. Українська Гуртівня, Бляхарська 14. Харчівні: 9. Дмитро Дружбик, Ринок 40. 10. "Вітамін", Костошук 3. Фрізерські заведення: 11. Теодор Кутковський, Сикстуська 14. 12. Азійрій Кулик, Гродзьких 4. Кравецькі робітні: 13. Гриць Клюк, Академічна 14, І. офісний. 14. Василь Хомин, Домініанська 11. Цукрово-овочева крамниця: 15. "Амата", Личаківська 19. Склади взуття і шевські робітні: 16. Олександр Беряк, Руська 18. 17. "Комета", Флоріан Півлячок, Личаківська 11. 18. "Арс", Теодор Мирош, Зиблицевича 4. 19. Іван Фостак, Софії 25. 20. Володимир Качмарський, Льва Саліги 57. Полагоджуйте свої закули у загаданих фірмах, а поможете "Рідній Школі". Сподіваємося, що всі українці, які закуповують у Львові, використають ці назви пояснення. — Повітовий Союз Кружків Р. Ш. у Львові.

— Безробітні! Прохаето українським безробітним інтелігентів-фахівців, мужиків і жінок (абсолютів анс. техн. шкіль чи фах. абіт. курсів усіх родів), ремісників майстрів-фахівців і учителів (льок) та учит. кандидатів народних і середніх шкіль зголошуватися письменно в референтурі середніх шкіль Рідної Школи у Львові (Сикстуська ч. 46). В оголошенні слід зазначити крім імені і назвища рід студії, св. перебуту службу, адресу та заучити короткий опис життя.

— Управа Львівських Телефонів пригадує про речиниць замкнення періоду безплатного приймавання нових абонентів, що кінчиться з днем 14. лютого н. р. Водночас Управа звертає увагу, що дошляхним було б скоріше робити замкнення, бо в останніх днях з причини великої кількості оголошень нараз, годі буде скоро перевести інсталяцію апарату.

— Новий французький консуль у Львові. У Львові почав урядувати новопризначений французький консуль Анрі Бількок, на місце попереднього Пилипа Мегре, якого призначили до амбасад в Нью Йорку. П. Анрі Бількок був досі консулем у Братиславі, де не були йому чужі славянські справи. Це людина молодша, енергійна, з усіма найкращими рисами французької вдачі, товариська, з гострим обсерваційним хистом, що дає йому змогу легко орієнтуватися у чужому середовищі та загальних проблемах.

— Амністовано коло 17.000 в'язнів. Із звітів, надісланих прокуратурами всіх окружних судів міністерству справедливості, показалося, що число в'язнів, звільнених на основі амністії, не перевищить 17.000 осіб. Причинилася до цього принята соймом поправка про вилучення від амністії в'язнів рецидивістів, наслідком чого передбачуване число 30.000 осіб зменшилося майже на половину.

— Знижка ціл на терте дерево. В останніх часах зазначилася велика знижка ціл на терте дерево, що доходить до 75 проц. Невдовзі ще плачевно 70 зол. за кубічний метер тертого дерева, а тепер треба платити 130 зол. Наслідком того столарі не в силі докупитися деревного матеріалу і тому подорожляли меблі. Найбільше відчувається нестача соснового дерева першої і другої якості.

— Ще у справі телефонів. В зв'язку з недалеком замкненням речини безплатної інсталяції телефонів у Львові (14 лютого н. р.) довідуємося, що нових абонентів зголошилося дотепер по верху 1.600. Багато з них вписалося на тарифу "А" (оплата 13 зол.), беручи під увагу, що ця

тарифу калькулюється ще при 165 розмовках у місяць. Понище 165 розмов, калькулюється вже тарифу "Б" (20 зол. в місяць). З другого боку слід зазначити, що в тарифі "А" понадконтингентові розмови рахуються по 8 сот., підчас коли в тар. "Б" коштують вони по 6 сот. за розмову.

— Туберкульоза в Тернопільщині. Статистика про знищення, які роблять сухоти на терені тернопільського воєводства, дає сумний образ. В останній тижні місяця листопада н. р. на 46 випадків сухит занотовано велику кількість випадків смерті від цієї недуги, бо 46. В наступному тижні на 9 випадків 6 було смертних, у далшому тижні на 12 оголошених 8 випадків смертних. Крайня пора розпочати широку санітарну акцію планової боротьби з тією грізною недугою.

— Громадські шкідники. У громаді Гавриліна пов. Надвірня переведено люстрацію громадської господарки і викрито грошеві зловживання, що сягають суми по верху 5 тисяч зол. Участь у зловживаннях брали війт Іван Соломка, заступник війта Іван Пашчук, касієр Іван Андруський, писар Іван Пилипак. Усіх припинено в урядуванні, а справою занялася прокуратура.

— Самогубство. На сходах камениці при вул. Хоружини ч. 7 пострілявся Мих. Ферендович, асаний спортивного клубу "Погонь". Рятункова погонівля відставило його в безнадійному стані до шпиталю.

— Заболотівські скандали. Перед колонійським судом розпочався процес проти урядовців міського самоврядування в Заболоті пов. Снятин, касієра Л. Рубіна, секретаря Ляховича, оглядача худоби Волощука і шістьох стражників. Акт обвинувачення розкриває справжнє багно лаядства, яких вони допускалися в роках 1930—4. До розправи покликано кількадесят свідків.

— Краєва хроніка. В Ходорові ширяться пошесті корости. — На ріці Пруті під Тулуковом заломився лід під 16-літнім учнем Мих. Мокриць. За годину витягнули його з води, але він умер від парализу серця. — В Млиніських пов. Жидачів викрили тайну горілки. Поліція сконфікувала приладдя і засоби самогонки. — Автобус, що їхав з Тернополя до Заліщик наїхав на Волод. Козака і тяжко його поранив. Опісля автобус впав на дім Ротбера в Колинчинях та ушкодив мурі. — На залізничних шляхах між Краєвими і Ожидовом знайшли трупа невідомого мужикни, якому колеса відтяли голову і обі ноги. — На румунській станції Гіка Вода стягнули з вагону львівського шюфера Д. Гриняка, що пробував тим способом перейти зі Львова до Черновців.

— 3 Польщі. Городське старство у Варшаві зсудило на 50 зол. гривни Лау Гробвінгер, що будучи анальфabetкою, веда тайну жіночу школу. — У скляний гуті "Таргувек" у Варшаві збукли хемікалі, при чому ранило дві робітничі. — У Вильні пропала без сліду 20-літня Йосифа Нежай, яку хтось запросив до авта і кудись вивіз.

— Часописи в Югославії. У всіх містах Югославії виходить 330 тижневиків і 42 щоденники. І Загребі появляється 50 тижневиків і 10 щоденників, у Білгороді 74 тижневиків і 8 щоденників, у Любляні 5 щоденників. В українській мові виходить тільки два часописи у Пішкоренях біля Дякова: тижневик "Руски Новини" і двотижневик "Рідне Слово". Перший з них релагований у у бачанському діалекті.

— Ріжні вістки. В Одесі арештували большевиків апостольського вікарія, єпископа Фрісона, що був назначений для тареспільської дієцезії. — В Бухаресті винічено будову королівської палати і відано в розпорядження короля Корла II. — У Санта Круз на Тенерифі впадала юрба на команду поліції й вбила одного поліцейства, а чотирьох ранили. — В Ясах ограблено в білий день ювілерський склеп на 26 тисяч зол.

— Шканий показ. У лондоні корабельних діл "Галія-Америка" у Варшаві відбувся у присутності численної зібраних представників столичної преси спеціальний показ фільмів з першої подорожі нового трансатлантичного корабля "Пілеусський" до Америки. Ця фільм, що має багато цікавих знімок зображує життя на кораблі, а багатою обстановкою та показує чудове прижиття у Новім Йорку офіційними колами й американською поліцією. Її аналізували на рухомий апарат фільма.

— Жіночі недуги. Творці класичних підручників, що обговорюють жіночі недуги, підкреслюють уопішні злізання природної гіркої води. FRANK SZKLA JOZEFA також в обсягу своєї практики.

Відозви й комунікати.

КУРСИ ГОСПОДИНСЬКИХ ІНСТРУТОРОК У ЛЬВОВІ.
З ініціативи Краєвого Господ. Т-ва „Сільський Господар” розпочинаються у Львові 3. лютого з. р. курси господинських інструкторок, що закінчаються 15-го червня. Курси ці улаштовуються з метою вишколити добрі, інтелігентні сили для праці над культурним і господарським піднесенням нашого села, особливо для праці над сільським жіноцтвом, господарська підготовка якого є надзвичайно незадовільною.

В програму курсів входять такі головні предмети: готування (теоретично і практично), хатні господарство, крій і шиття, трикотажство, молочарство, городництво, садівництво, годівля безрогої та рогатої худоби, птицеводство, суспільна агрономія, народні господарство, гігієна, кооперація, рахівництво та ін.

Щоб улегшити нашій інтелігентній жіночій молоді можливість покінчити цей курс, устійнено дуже низьку плату за навчання, а саме 15 зол. місячно. Тому, що число курсанток обмежене до 20-ти, оголошення треба слати якнайскоріше на адресу Краєвого Господарського Т-ва „Сільський Господар” у Львові, Ринок 10. До подання треба додати: свідоцтво матурантського свідоцтва та черговий життєпис.

Дописи.

КАЛУШ.

„Совраіне” москвофілія у Калуші, в канцелярії адвоката д-ра Івана Гумецького відбулося недавно „собрание” Р. С. О., перший раз по світовій війні. Наряду з д-ром М. Гумецьким, представником вибраним о. М. Піддєбного з Пилипків. На цю нараду прибуло кілька-нашніх москвофілівських недовитків з повіту. Реферат про положення на москвофілівському „фронті” англосин представник РСО зі Львова М. Марко, потім промовив ще д-р Ів. Гумецький. По нараді вибрано, хоч і не було з кого, повітовий комітет РСО, до якого ввійшли: д-р І. Гумецький як голова і В. Ковальчук з Тужилівки як секретар. — Так отже комусь заважалося зробити диверсію і в нашому повіті і до тої цілі далися ужити такі люди, як д-р І. Гумецький та о. Піддєбний. Однак думамо, що здоровий народний інстинкт який і шораз більшою свідомістю широким кругів населення не дозволить більше поширитися москвофілівській отруї в Калуші, а ініціаторам і організаторам народного розладу скаже голосно: Руки геть!

КАМІНКА СТРУМ.

Свято „Просвіти” і книжки. Дня 14. січня з. р. з нагоди 67-х роковин „Просвіти” влаштувала наша Філія в залах Народного Дому концерт-наглядю та виставу книжки. Реферат на тему „Просвіта в українському житті”, опрацьований дуже збагливо, виголосила п. З. Коблянська. Декляції п. Д. Цегельської та п. І. Давидовича вийшли дуже вдало. В точках музично-соціальних братів участь хорів з Камілки, Спаса, Талань та Батятич, що дали ї собі те максимум, що тільки могли дати. На перше місце вибивається молодий ще, але сильний мішаний хор з Батятич, який у своїх чудових народних строях збирав бурю оплесків. Хор цей має молодого диригента-кий певно розуміє, що хороша культура приходить по довгих і поважних зусиллях та праці і що він має матеріал голосовий такий, з якого можна дуже багато витягнути. Хор цей при своїй праці повинен у короткім часі вибитися на перше місце в повіті. Солю скрипковою п. А. Цегельського в супроводі фортепіану п. Л. Дмитруківної вийшло прекрасно. Свято закінчило промовою голови Філії, наш старенький ювілей о. шамбелан Цегельський, який з молодію верою закликав усіх до праці на всіх ділянках нашого національного життя. Велика зала Народного Дому була битком заповнена. Багато селян з доболичиних сіл, а навіть не звичаючи на дуже ліху дорогу, бачили ми сацціоністів з далекіх Перемишля та Вирва. На жаль, не було деяких місцевих аших священників, лікарів, адвокатів, учителів та урядовців. Вистава книжки, улаштована естетично п. Михайлишиним і С. Литвиним, дала досить малий прихід. М.

СТАНІСЛАВІВ.

Гостина „Заграва”. Ми, неділі й поведілка гостини у нас театр „Заграва”, виставляючи першого дня драму Могена „Святе полум’я”. Другого — пєсу Паміоля „Майор”. Обі вистави пройшли з успіхом. Рішення цього театру тепер дуже високий, у чому пізнати руку реж. В. Власовського. Дивлячись на гру „Заграви”, забуваємо, що це театр: кожний глядач має враження, що він бере живу участь у пєсі разом з акторами. Докладна й совісна режисерія та збагливі декорації дозволяють перебути в театрі з повним задоволенням кілька годин. Публики в обох діях надсподівано багато, якій теж мусимо приписувати кілька слів. Передовсім слід вже наразі публіці знати, що коли початок намічений на год. 20, то це не значить, що публіка має вийти з хати в год. 20, а в тієї години має вже сидіти в салі. Далше слід теж запам’ятати, що на сцену треба входити по другому вхідку, а не по третьому, коли на сцені вже леє акція, бо це

Дешевше

тепер дістанете у всіх апіках

АСПІРИНУ

бо коробка з 20 таблетками коштує вже тільки

30Л. 2.25

Коробка з 6 таблетками

30Л. 0.90

ВІДГУКИ ДНЯ.

Зм ни назв.

Пам’ятаю, як світові війни неодну таку сцену:

На дорозі стоїть наш дядько з Передрижків чи іншого Волосатого і застрашеним голосом відповів австрійському старшині. А цей хм’явив брови і чимраз грізнішим голосом домавився:

— Ти кльопи, не маркируй. Повець, дзе ест Чіке Ляне?

— Кажуж панові. Такого в нас нема.

— Думмер верь! Окрамент пох амаль!

Мусі бнц! Ту на карти стої.

Дядько хрестився, переступав з ноги на ногу і нимоловався як міг:

— Абімсі в того місця не рушиш, присягобо нема.

Ще добре, коли старшина плікнув з досади і пішов шукати „мудрішого”, але бувало, що за неспівання Чіке Ляне відводили чоловіка до полевого суду, як саботажиста, або в шлюбу. А там процедура була коротка: Хоч уроджений у тім селі, хоч прожив у нім пів віку — не хотів скапати, де в одне поле. Отже: винен! А винен — значило на гиліку. До останньої хвилини життя не знав нещасний, що це його питали про „Дикі Ляни” такі близькі і такі йому добре значі.

Слухаю колісний радя і нараю — чи причудилося, чи презент з елєксими в роті?... „Нашіце Росспеваним”... Що за верх? Де він? Хіба в Татрах?... Але ні, він біля Говорі — Піп Іван! Коли брати ануково, то Піп Іван мовив було лег-

ко переробити на „Попіван, чи „Попівост”. Але Росспевани? Хто догадається, що це наш подвійний Піп Іван?

В козо Мостиць село Підгіття, якийсь потім назву на Подгіш. Так і залізничні аупинки називаються. Коли з нарядом тому бєлянинові, який догадається, що воно є!

Коли цанове колатори по добрім обіді, замість дрімати, садуть собі у вигідний фотель і роздумують, якби то переказати якийсь Підгіття — не маємо до них претензій. Коли туристи, в приступі доброго гумору а у відсутні адоворого розуму переказуть Поп Іван на „Росспевани” — то це нікому не шкодить, а їм не помагає. Але на мапах, осясах, таблицях, у радю — це вже справа інша. Думаю, що й для тих, які схочуть поінформуватися в місцевого населення про якийсь „Чікі Ляни”, чи інші „Росспевани” не немаловажна річ.

Для П. Т. Туристів, що приїжджають у наші гори, можу кожної хвилини подати цілу аяку перешань, які затруть безсвітло віконічну наву і... утруднять розшуки за даними обєктами.

На початок проспекту дні аміни, які аж пишуть, тєк просьється на світ. В собі гора „Парашки”. Не кожний є фільмолот і не кожний арозуміє, що азначить „Парашка”. Так само і з верхом, що аветься „Кострича”. Пропоную амінити „Парашку” на „Пішєпашку”, а „Кострича” на „Госць річи”.

Разом із „Росспеваним” буде вже три. Думаю, що за тим айдуть і інші.

Галактион Чупіко.

перешкоджає іншим та ще в такіх салі, як сая „Сокола”, де немилосердно усе скрипить: крісла, двері, підлога. Управа салі повинна цьому абсолютно заложити. А білетери не повинні аїмє-пускати людей на сцену по третьому вхідку. Людєй треба ачити, коли самі не хотять розуміти того, що повинна знати кожна культурна людина.

Б. Л.

Спорт.

„Т-во ПРИХИЛЬНИКІВ СЛАВСЬКА”.

На днях основило у Львові „Т-во Прихильників Славська”, яке поставило собі за мету піднести розвій Славська як лєтинська і зєстетарського й туристичного осєредка.

ТУРНІР ВІДБІВАНКИ В САЛІ.

Цьогорічна зима, неспригожа покищо до зимових спортивних, спричинила, що навіть у львівській окрузі спортєе життя від довшого часу притихло. Щоб дати змогу львівським спортсменам трохи розвухатися, організує с. с. „Плай” у наближчу суботу й неділю (25 і 26. н.м.) в салі Сокола-Батька трійковий турнір відбиванки. Атракційність цього турніру в тому, що дружину творить три змагання, а не шістьох. Ці три мусить асгупити цілу шітку, отже кожний мусить працювати за двох. Через це гра набірає великого темпа, ате цікавіша та богата в емоційні моменти. Організатори надіються, що їхня спортова повинна стріється із загальним ааціавленням і спортових товариств, що аголосять свої найкращі трійки, і любителів відбиванки, що аповнять цілком салю Сокола-Батька.

Початок в суботу, год. 16., а в неділю год. 13. (фінали).

ПІНГ-ПОНГ У СТАНІСЛАВОВІ.

Пролом I — Гакоаг II 1:5. Мног. В.кл. По трьох виграших заломився Пролом, хоч повинен був аремисувати. Одинокий пукит залоубу Анадрішніи II, який цього року грає надзвичайно змібно й жертвенно. Крім того добре грає Савєвський.

Пролом II — Гакоаг III 3:3. Мног. II-кл. Пукити залоуби Калічуж, Безрукий і Голніський І. Найліпше, не ажаючи на програму, грає Щєрбія II.

Б. Л.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

Австрія — Еспаія 5:4 (2:2). У Мадриді відбувся в неділю 19. січня з. р. міждержавні змагання у копаному мячі між Еспаією а Австрією, які закінчилися несподіваною перемогою австрійської дружини. Змаганням приглядалося зі апертиім відлїхом 40.000 аидів. Суддя бєльгїєць Лянгєнєс

ПРАГА. Спарта — Вікторія Жіжков 5:0 (2:0).

Славія — Богемієнс 3:1 (2:1).

Оба ці змаючі товариські мачєві змагання відбулися 19. січня з. р. на плащі Спарти. Дружина Спарти була у кращій формі, ніж дружина Славії і тому вийшла з змагання з аяскоціфєрною перемогою. На обох змаганнях було коло 8.000 аидів.

БАРСЕЛЬОНА. Жіланєс — Тім Барсєльона 1:1 (1:0). Великий уопіх чєської дружини. Вийаіє 20.000.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для всіх. — Львів: 15. січня 1935. Р. V, Ч. 2. Зміст: Матрополит Андрей гр. Шенітський. — А. Домбровський: Перше Різдво під більшовицькими 1918 р. (фєйлетон). — Катастрофа війни сталі народного шєльаінства в Польщі. — Курє для провідання дитячих славів. — Омєлян Терєвський: Великі Роковини. — Івж. Гр. Дєнісєнко: Український Технічно-Госп. Інститут у Подєбразах. — Др П. Біланюк: Потреби й основи завдання анованія. — Буковина: Румунізаторський аиступ на Буковині. — Без учєтєля війни не аиграємо. — В. Безушко: Новий тєір Катрі Гринєвичєвої. — Крєєє аїмєтєа доросту Р. Ш. — Вібаєа графія. — З життя Рідної Школи. — Надієєні журналу й книжки. — Ріжні вісті.

ВІСТІ З ЛУГУ. Рік XI, Ч. 1. за січень 1936. Зміст: Ріданий сон малой Вірочки. — Василь Павочєвський: Свято Січня (вірш). — Зєнов Пєлєєвський: 22. Січня. — Пєлєа праці Луг. Організації на січень. — Повітові ювілейні лугомі свєтє. — Місєєні ювіл. свєтє. — Заг. збори лугових товариств.

Театри.

Великий Міський Театр.

Чєтєр, 23. І. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готєлє” аиступ І. Кузачиєвої.

Пятниця, 24. І. год. 8. веч. Аб. 8. „Майор Варпака”.

Субота, 25. І. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готєлє”.

Театр Рішнєрєвєстєй.

Чєтєр, 23. І. год. 8. веч. Аб. 9. „Бієльє лєді Вїндєрмір” аиступ Ірини Сєдєєвої.

Пятниця, 24. І. год. 8. веч. Аб. 9. „Бієльє лєді Вїндєрмір” аиступ Ірини Сєдєєвої.

Субота, 25. І. год. 8. веч. Аб. 8. „Бієльє лєді Вїндєрмір” аиступ Ірини Сєдєєвої.

Кіно.

АПОЛОН: „Лодка на фронті“ з Дин Дин.
 АТЛАНТИК: „Боротьба з паратом“.
 ВАНДА: „Звоніти“, „Паралелі змички“.
 ГРАЖОНА: „Мала дена“ з Фр. Галь.
 КАСІНО: „Запросили до кав'ярю“ (Пісня Галь).
 КОЛІСЕН: „Світ їде вперед“, режис.: „Батько вертається“.
 КОПЕРНИК: „Весілля ніч“.
 МАРСЕНЬКА: „Ясновидець“.
 ПРАЖ: „Пряжа про коханця“, „Добра королева“.
 МІЗА: „Вулиця шаліє“.
 ПАКС: „Віла левів“ й актуальності.
 ПАВЛО: „Китайські моря“.
 ПАВ: „Я обіграв“ (Павло Мук).
 РАЙ: „Дні сироти“.
 СІГІ: „Дні сироти“.
 СТИЛЕВ: „Любовні навіари“ і режис.: „Відецьські ночі“ та додатки.
 ТОН: „Папуа“.
 УТІХА: „Людина, що продала голову“ та режис.:
 ХІМЕРА: „Наше сонічко“ (Шеріл Гейл).

Якордонне радіо.

Четвер, 23. січня 1936.

Відень (5068) 12.00, 19.30 Концерт, 17.30 Анталітські пісні (Бальфур сопрано), 20.00 „Король Іван“ Шекспіра, Брати слава (298,8) 17.50 Співа, 19.50 Флат, 17.30 Нар. пісні, Прага (470,2) 16.10 Легка музика, 19.30 Салон, квартет, 20.30 Теорія Меснера, муз., співа (дир. композитор), Париж (1648) 13.15, 22.45 Концерт, 18.00 Театр Уайн, 21.00 Гукор, Білгород (437,3) 17.40 Нар. пісні, 20.00 Симф. концерт, Берлін (336,7) 8.30, 12.30 Концерт, 16.00 Теорія сучасних композиторів, 17.00 Сучасна музика, Конігсштергаузен (1571) 15.30 Пісні на два дітоті голоси, 18.00 Пісні про амку, 20.10 Скандинавія — концерт, Лейпциг (382,0) 19.00 Веселий вечір, 22.30 Співа, Мінхен (403,4) 21.00 вечір опер, будапешт (549,5) 12.05 Форт-ресанта, 17.30 Концерт кинотеатру, 19.30 Концерт у консерваторії, 22.35 Циг. музика, Мільно (221,1) 11.30 Концерт, 17.15 Вок. концерт, 20.35 „Манон Леско“ оп. Пушнін, Рим (420,8) 17.15 Концерт, 22.00 Камер. музика.

П'ятниця, 24. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Легка музика, 14.00 Співа (Майра бас), 17.30 Концерт квартету та солю, 19.15 „Низини“ опера Л'Альбера, Братислава (298,8) 19.40 Славянські нар. пісн. гармонія, Прага (470,2) 17.15 Квартет г-дур Бетовена, 19.10 Нар. пісні, 20.30 „Ромео та Джульєтта“ траг. Шекспіра, Париж (1615) 11.15, 18.30, 21.45 Концерт, Білгород (437,3) 17.40 Співа, Ковно (1935) 19.50 „Клятва Ігера“ оп. Бородин, Берлін (336,7) 10.45 Веседа музика, 20.10 „Аврора“ оп. Гофман, 21.30 Промова мін. Ієрінга, Конігсштергаузен (1571) 18.50 Норвеська музика, 21.00 Улюблені увертюри, Кельн (455,9) 22.30 Сучасна музика, Лейпциг (382,0) 16.30 Пісні Р. Штрауса (Едм. Ольвенський барит.), 18.00 Муз. академія, мес. програма, Мінхен (403,4) 17.00 Сучасні композитори, 19.30 Пісоні, 20.10 „Гарна Ізабелла“ оп. Суне, 21.10 Вальдштайнська соната Бетовена, Будапешт (549,5) 12.05 Німьск. орк., 13.40 Скрипка, 17.00 Циг. музика, 19.30 Опера, Мільно (221,1) 21.00 Симф. концерт, Рим (420,8) 13.10 Говр. концерт, 17.00 Концерт неаполіт. квартету, 22.00 Концерт хору.

Львівське радіо.

Четвер, 23. січня 1936.

6.30 Ранішня аудиторія, 7.20 Ранішній звіт, 7.30 Музика з гр. орк., 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкільн., 11.57 Сигнал часу, 12.05 Подзвонили денщик, 12.15 Муз. порадник, танок і гумор у музиці, 13.00 Класична музика з гр. орк., 13.15 Експорт, 13.30 Біржа, 13.30 Танк. музика, орк., 16.00 Гутірка Старого Доктора (Забави в корабель), 16.15 Музика з гр. орк., 16.45 Хор, 17.00 Про шкільні школи, 17.15 Салон. концерт, 17.30 Про оброби листів перед 100 літ, 18.00 Форт. ресанта, 18.30 Найкращі у світі шкільна залізниця, 18.30 Журналистський інформатор, 18.45 Для контрасту — гр. орк., 19.00 Пластичне мистецтво Абсині, 19.20 Ресанта. концерт, 19.35, 19.40 Спорт листів, 19.45 Актуальна гутірка, 19.55 Муз. гутірка, 20.05 Симф. концерт у перерві в год. 21.00 Веч. денник (Протилежньо-газова оборона, 22.00 Пісні в мис. Ол. Гравіні, 22.25 Мрачний Альфон. муз. репортаж).

П'ятниця, 24 січня 1936.

6.30 Ранішня аудиторія, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкільн., 11.57 Сигнал часу, 12.05 Подзвонили денщик, 12.15 Мандрівка журналісткою країною — для ст. дітей, 12.30 І. Чайковський: V. Симфонія, 13.25 Домашня господарство, 13.30 Зриваю пражі, 13.35 Легка музика з гр. орк., 13.45 Експорт, 13.50 Біржа, 13.50 М. Фог у своєму репертуарі, 16.00 Гутірка для хорів, 16.15 Концерт орк., 16.45 17.00 В архівальній роботі, 17.15 Недружні поезії Л. Свиньського, 17.20 Вок. музика з гр. орк., 17.30 Спорт. порадник, 18.00 Французька музика з гр. орк., 18.30

Протр-жова скрипка, 18.40 Сучасна музика, 18.45 Пісні в мис. Коріні-Шимановської (сопран) у супр. форт., 19.00 Похвала хростів, 19.30 Ресанта. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. листів, 19.45 Співаний комунікат, 19.50 Як виповнило різдву анкету, 20.00 (сиф. концерт орк.), форт. у перерві в год. 20.30 Веч. денник, 21.00 Польня, 22.45 Танк. музика.

Радіокутик.

НОВЕЛІЗАЦІЯ БЕРНЕНСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ.

Бернська конвенція, зновелізована вже в 1928 році, має бути знову зновелізована у Брюсселі в 1936 р. Ця конвенція, маючи на меті охорону літературних і мистецьких творів, має чималі приклади великого значення для радіофонії щодо авторських прав у різних ділянках, а також з діяльністю радіостанцій, як мис. прав на репродукцію і т. п.

У часі конференції, що відбулася в 1928 р. в Римі, бернська конвенція не містила в собі жадних приписів, зв'язаних з радіофонією. Томуто призначено необхідним пристосувати засади охорони авторських прав та права публічної репродукції до радіофонії.

Це здійснено так, що всім до Конвенції нові статті, що забезпечують одночасно авторам виключне право на авторизування популяризації їх творів для публіки радіофонією. Ці статті висловлюють надію, що краєві закони різних держав усталить умовин виконання прав, передзначених у попередньому артикулі.

Особливо звернено увагу на виключність авторського права, що оправдується винятковим значенням радіофонії. Її характеру „публічної служби“ та культурною місією, яку вона має виконувати.

Протоколі змодифікувати бернсько-римську Конвенцію вже опрацьовані бельгійським урядом і бюро для охорони літературних та мистецьких творів. Ці пропозиції розглядає нова конференція, що відбувається в Брюсселі в 1936 році.

Читайте „Діло“!

БІРЖА.

ГРОШІ.

Додаток у Львові у приватних оборотах 22.75.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.80, 89.98, 89.92, Берлін 212.12, 213.98, 212.92, Голландія 360.55, 361.37, 359.93, Лондон 26.28, 26.35, 26.21, Нью-Йорк чеків 5.30 і 1/2, 5.31 і 3/4, 5.29 і 1/4, Нью-Йорк кабелі 5.30 і 3/4, 5.32, 5.29 і 1/2, Осакі 131.25, 132.28, 131.62, Париж 34.99.50, 35.06.50, 34.92.50, Прага 21.98, 22.02, 21.94, Швейцарія 172.85, 173.19, 172.51.

Збіжжя.

Ціни збого Львів від до

Жито Стандарт I. 12.00—12.25
 Жито Стандарт II. 11.75—12.00
 Кон. черв. пр. 100.00—110.00
 Кон. черв. вільна від кам. 110.00—120.00
 Кон. черв. насіння 96 прп. 120.00—130.00
 Мука жит. гат. I. 0-65 прп. 18.25—19.75
 Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 22-го січня н. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла десероного бляконого без опакування . . . 2.50 зод.
 1 кг. масла десероного в бочках з опакуванням 2.51.50
 1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакуванням для зачет по . . . 3.60
 1 л. молока від 28. XII. 1935 . . . 0.14
 1 л. сметани . . . 0.75
 1 л. яєць . . . 3.60

Тендеші на масло вдержані за молоко і сметану слаба, на яєць нижжава.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. I. н. р. платити своїм достаням за 1 кг. житої ваги пшени, збого подвійні плато-жирні „М. С.“ у Львові, (муд. Десерта ч. 4):

Курки молоді без острів I. ка. 1.15 зод.
 Курки з острогами товсті I. ка. 1.10
 напів товсті I. ка. 1.10
 Пантарки товсті I. ка. 1.20
 Товщені качки I. ка. 1.15

Приймає курки, качки, і пантарки в обмеженій кількості.

Ціною негодювану приймає по дешевині ціни.

Купує виснажену питальовану муку, просо, овес та ячмін.

Приймає нових достанів.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГЛОШЕННЯ ДО

НАШОГО ЩОДЕННИКА.

Дешеві білі дні

З 40% ЗНИЖКОЮ ЦІН УЛАШТОВУЄ

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВИН

ЛВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Подотко 70 шир.	0.53	Атлас постел. 90 шир.	1.30
Подотко 80 шир.	0.60	Атлас постел. 120 шир.	2.30
Мадполям 80 шир.	0.80	Мережні пошви	1.20
Мадполям 90 шир.	0.95	Простирала ковр. мереж.	1.20
Шифон 80 шир.	0.50	Простирала ковр. корж.	1.20
Шифон 90 шир.	0.90	Обрусове біле	1.20
Зефір сирій	0.55	Обрусове колір.	1.20
Зефір на сорочці	0.75	Обруси з френдел.	2.30
Попеліна на сорочці	1.20	Столовий гарнітур 6 осіб	6.—
Попеліна шовкова	1.60	Серветки	0.20
Перкаліна колірова	0.65	Вафельні ручники	0.20
Дімка на підтанці	0.65	Кухонні ручники	0.20
Подотко на простирала	1.25	Стирки корчмиски	0.20
Простирала відпас.	1.90	Хустинки до носа	0.15
Всип рожевий 90 шир.	1.05	Мужеські хустинки	0.35
Всип рожевий 150 шир.	2.20	Кали пікові	2.30
Бебе червона 90 шир.	2.—	Сліпки	3.—
Шифон постел. 90 шир.	0.95	Ковдри сатинові	2.—
Шифон постел. 120 шир.	1.70		

УВАГА: З нагоди білих днів продаємо всілякі блаватні товари 30% дешевше. Зановлення з провінції полагодуємо за поштовою пісалплатою.

ОПОВІСТКИ.

Подяка. Управа Філії Союзу Українок Емігранток у Львові складає один ширшодку усім нашим Центральним Установам та всім Особам, що своїми пожертвами причинились до успіху планки для дітей емігранток, яка відбулась 11-го січня 1936 р. Зокрема шире Спасибі Тату „Луг“ за безплатну віддану в користування сядло та допомогу Лутовиків при самому в'язі. Радість дітей, нехай буде найвищою нагородою всім жертводавцям. — Заспа Панченко, голова, Любов Дудко, секретарка.

Жіноча Секція Кружка Р. Ш. Галицької ділянки (Сутіського 23) уряджує від 1. лютого 1936 р. курс крою суконь, плаців і костюмів. Зголошуватися щоденно від 9—10. рано у п. Сосновської, Миколая 17.

Замість квітів на могилу бл. п. проф. В. Хірицького складають на Річку Школу 5 зол. Водяні.

Замість живих квітів до візка на могилу бл. п. Найдорожчого Мужа Василя в день його Іменини 10.— зол. на найбідніших складає Ірина Гузіл.

КУПНО - ПРОДАЖА

Централа панчів ПФАВ, Львів, Бойків ч. 12. поручає найсильніші виробити найдешевше. 1003 3-20

Гарні вечірні квіти поручає найдешевше Централа Панчів ПФАВ, Бойків ч. 12. 1004 3-3

Сорочки, піжами віденський крій найдешевше у Познанській Швабській Кавирицька 21. 1009 4-6

Дешева вирібня кап, фіранок і всіляких ручних робіт. Пік. Ягайлонська 11 а. 11/10 28-30

Добра льонката капіталу. Мурований дві, десять кімнат, кіоса, господарський будинок, сад, город, при найкращій аудиторії на довідних умовах продаємо. Банжів інформації у власника: Станіславів, Азеї Уланів Креховенців 5. 2-3

Лещетарський штани жіночі, мужеські, дитячі, найдешевше джерело: Вирібня „НАЛПЮМ“, Гетманська 22. побіч Музею. 12/110

Старинні меблі, кришталі, бронзи образи, свичили продає оказійно та приймає в коміс. Комісійний Склад, Собіського дванадцять. 1029 1-2

НАУКА

танців першорядна школа Брюсової, Ірвантової і Сніж. Вінони Баторія 28. 1-6

РІЖНІ

Жіноче і дитяче краєцтво виконує робітниця С. Мошківниченої, Львів, уз. Хмельовського ч. 15. 1019 2-2

Увага! Небаром поновляться в продажі мотузочки до пакування (шпагат) та шпурки до обуви української продукції під маркою „MOTOK“. 1041

Золотничка робітниця, Аляндрейнер Насаж Гавсман 3, переробляє, направляє всіляку біжутерію солідово, дешево. 904 8-10

Знама від 30 літ робітниця ковадер Лубса тепер Пасаж Гавсман (вхід від уз. Сикстуської в брамі). 990 10-10

Купую лиси, тхори та інші сирі шкурки. Юліян Гаушенський, пл. Капітуланська 3. Тел. 254-46. 998 4-10

Приймаю всілякі танцювальні роботи та виконую їх дешево, солідово, Збігнен Сибінський, Львів, 3-го Мая 4. в подіпріу Тел. 256-10. 1011 2-4

СПЕЦІАЛІСТ ЖІН. НЕДУГІ І АКУШЕР

Д-р О. Шпрехер

Львів, Косцюшка 5 (пр. 3. Мая). Тел. 217-40. 994 3-10

ПІЯНІНА І ФОРТЕПІЯНИ

B. SOMMERFELD

Експорт до всіх частин світа (головно до Лондону)

Догідні умовини купки

Новацький, Пільсуського 17

Купую і продажу оказійних інструментів 10/92 23-29

53.50 Лещетарський комплет 53.50

який складається з дошок, кийків, в'язів, черевиків, кошиків шкарпюток і рукавичок, штанів, вітриків і шкільних тілків у фірми

„СИМФОНІЯ“, Львів, Сикстуська 1

878 9-10

МЕБЛІ: Ідальні, спальні, кабінети, тапчани

клуби, декорації

підручає

віденська вирібня

столярсько-тапцієрська

Івана Ортнера

Львів

Сикстуська 41

Телефон 229—79

Чахотка легенів

е невблагання і шороку, без ріжних поду, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборованні: недух, бронхіт, грипп, дошкільного кашлю, що перетомляється, вживають лікар

„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АГЕ“

який улашкує виділювання блювотини

13/111 та усуває кашель 0—35

Приписові друки і книжки

до вжитку часописів

потрібні кожному видавничству від 1. січня 1936 до поштової оплати і всялякі модна купити в Адміністрації „Діло“

Львів, Ринок 10. Для провінції всялякі емо за пісалплатою.

Ціни друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот

Gazetowa książka nadawcza 1 пр. 6 сот

оправлена (130 карток) зол. 2.30

Książka rozsyłkowa

на 480 урядів, оправлена зол. 2.50

на 960 урядів . . . зол. 3.—